

ZBONA, Port. — Politična kriza, ki so napovedovali, da bo rešena preko konca tedna, je ostala, ko predsednik republike Gomez omahuje med predsednikom vlade Gonalvesom in njegovimi nasprotniki. Med tem se nastopi proti komunistom v severni Portugalski nadaljujejo. Zaprta so zastopstva komunistične partije na Azorih in komunisti preganjeni domov na Portugalsko. V Angoli zahteva medtem na tisoče Portugalcev, ki so še tam, da vlada v Lizboni poskrbi, da bodo pred 11. novembrom, ko postane Angola neodvisna, lahko to zapustili in se vrnili domov.

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States: \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months
- Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
- Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 130 Monday, Aug. 25, 1975

Sovjetsko-komunistični in zahodno-demokratski način

Ko je nezadovoljstvo v Vzhodni Nemčiji leta 1953 doseglo tak obseg in ostrino, da je prišlo do očitnega upora, tekom katerega smo videli na slikah Nemce, ko so metali kamenje v sovjetske tanke, so Sovjeti nastopili trdo in upor stili tako temeljito, da od tedaj ni tam slišati o ničemer sličnem več.

Ko je prišlo poleti 1956 na Madžarskem do odpora proti trdemu komunističnemu režimu M. Rakossija in je vse kazalo, da je komunistični režim sploh na tehtnici, ko se je odpor proti njemu začel širiti in dobivati vedno bolj nacionalni značaj, v Moskvi niso dolgo pomišljali, ampak so poslali tanke, ki so madžarske borce za svobodo štrli ali pa pogladi preko meje. Sam predsednik vlade E. Nagy, ki je poiskal zatočišče v jugoslovanskem poslaništvu, ko je videl, da je vse izgubljeno, je plačal svoje sodelovanje pri uporu s smrtjo.

Na Češkem je vzkli leta 1968 "praška pomlad", ko je Aleksander Dubček hotel dati tamkajšnjemu komunizmu "človeški obraz". V Moskvi so to popuščanje nasilja nekaj časa pisano gledali, nato pa v sodelovanju s sateliti poslali na Češkoslovaško oborožene sile, ki so "praško pomlad" popolnoma zadušile in v kratkem kljub očitnemu odporu velike večine naroda obnovile nasilni komunistični režim pod vodstvom Gustava Husaka, ki je uradno veljal za zmernega pristaša Moskve in je bil vsaj na zunanji pripravljen prvotno trpeti "praško pomlad", slično kot je 12 let prej prevzel nalogo pomirjevanja in utrjevanja komunizma na Madžarskem "zmerni" Janos Kadar.

Sovjetska zveza ni dosti premišljevala, ni iskala "primerne" poti za reševanje komunizma in komunistične oblasti v svojih satelitskih državah. Odločno in brezobzirno je uporabila surovo vojaško silo in neusmiljeno strla vse, kar si je upalo upirati.

Ni čutila nobene potrebe, da bi se pred tujim svetom, kako opravičila zaradi svojega nasilja, zaradi svojega zatiranja volje in želja podjarmljenih narodov. V Moskvi so proglasili posebno doktrino o omejeni surevenosti socialističnih držav, ki daje Sovjetski zvezi pravico, da hiti v vsako socialistično državo reševati socializem, če se ta znajde v stiski. Te doktrine niso zavrgli, čeprav jo niso uporabili za reševanje socializma v Čilu. Tam bi bila uporaba te doktrine prenevarna, kot bi bila prenevarna njena uporaba sedaj na Portugalskem, kjer je položaj, kot je zapisala moskovska "Pravda" pretekli tork "sličen položaju v Čilu pred vojaškim nastopom proti predsedniku Allendeju".

Zahodne sile so mirno gledale, ko so Sovjeti "mirili" s tanki Vzhodne Nemce, Madžare, Čehe in Slovake. Razen nekaj praznih protestov in izjav niso ukrenile nič, kar je premnoge prepričalo, da je bila Evropa vzhodno od črte Trst-Sčecin v Jalti in Potsdamu stvarno prepuščena Sovjetiji.

Moskva je svoje ozemlje, svojo vplivno področje vedno trdno in brezobzirno branila, pri tem pa stalno iskala možnosti, kako bi ga razširila na škodo Zahoda. Tako je sredi oznanjanja detente mogočno podprla Komunistično partijo na Portugalskem v njenem načrtu, da se s podporo levičarskega dela oficirskega zbora povzpne na oblast. Zahod je vso reč dolgo mirno gledal in prepuščal Portugalcem, da sami urejujejo svoje zadeve. Šele, ko je postalo očitno, da jih ne urejujejo sami, ampak da jih urejuje za nje Komunistična partija pod vodstvom in z vso podporo Kremlja, so se v Zahodni Evropi zavedli in ponudili portugalskim demokratičnim silam podporo v njihovem naporu, da rešijo Portugalsko pred komunistično diktaturo.

Washington je molčal vztrajno in je Portugalsko že skoraj odpisal, četudi se dobro zaveda njenega strateškega pomena v obrambi svobodne Evrope in varovanju zahodnega vpliva na Srednjem vzhodu. Položaj so skušali najprej reševati socialistični voditelji v Zahodni Evropi. Ti so se zbrali v Stockholmu na Švedskem, pregledali položaj in ponudili vodniku socialistične stranke na Portugalskem Mariju Soaresu pomoč, moralno in materialno.

Socialistična stranka je dobila pri volitvah v letošnjem aprilu največ glasov, skupaj z ljudsko demokratično dve tretjini vseh, zato je upravičeno zahtevala svoj delež v vladi, ki so ga ji levičarski vojakci na prizadevanje komunistov odrekli.

Ko ni bilo več druge poti, so nasprotniki komunistične vlade šli na ceste in trge ter začeli javno nastopati proti komunističnemu nasilju. Sila proti sili! je postalo geslo. Komunisti so prišli zlasti v severnem delu Portugalske v stisko, ko so njihovi nasprotniki začeli uničevati njihova središča.

Svobodni demokratični svet, ki je s Portugalsko povezan v obrambno-vojaški zvezi NATO, se je skrbno varoval vsakega "mešanja" v portugalske notranje zadeve. Portu-

galska naj sama odloči svojo bodočnost, je dejal predsednik Ford, ko je ta teden svaril Sovjetsko zvezo, naj drži roke proč od Portugalske, članice NATO.

V Moskvi, kateri je že prejšnji teden naslovil sličen poziv državni tajnik Kissinger, so pozvali vesoljni komunistični svet, naj hiti množično podpirati portugalske komuniste, ki so v nevarnosti pred "reakcijo" in "fašisti". Dejansko je očitno, da hoče komunistična manjšina zavladati nad ogromno protikomunistično večino in da pri tem uživa vso podporo Moskve, ki si jo ta v sedanjem trenutku more privoščiti.

Voditelj portugalskih komunistov je v napačni zavešti svoje moči pred nekaj tedni trdil, da se komunisti za volitve ne menijo, da oni "ne igrajo te igre", povedal je jasno in odkrito, da komunisti ne verjamejo v demokratičen postopek, za nje je važna le sila. Cunal bi s svojimi rdečimi pristaši štrli vsak odpor večine na Portugalskem proti komunističnemu nasilju, če bi le imel priložnost, slično kot so to storili Stalin leta 1953 v Vzhodni Nemčiji, Hruščev leta 1956 na Madžarskem in Brežnjev leta 1968 na Češkoslovaškem.

Če bo Portugalska rešena za demokratični red in svobodo, ne bo to zaradi pomanjkanje volje portugalskih komunistov uporabiti silo, ampak zaradi njihove napake v preceni položaja. Mislili so, da imajo že vse niti v svojih rokah, ko so se te nenadno začele trgati!

BESEDA IZ NARODA

Umrl je domobranski poveljnik Vuk Rupnik

BUENOS AIRES, 15. avgusta 1975. — Včeraj, 14. avgusta 1975, je umrl domobranski poveljnik, polkovnik Vuk Rupnik, sin pokojnega generala Leona Rupnika. Že dalje časa je bolehal na zavratni bolezn. Vsa zdravniška pomoč mu ni mogla pomagati. Včeraj je njegovo telo omagalo in njegova duša se je preselila v večnost.

Telo rajnega Vuka Rupnika je bilo v četrtek popoldne položeno na mrtvaški oder v Slomškovem domu. Obdan od venčev in družvenih zastav je ležal v dvorani, kamor so ga že kmalu popoldne prišli kropit rojaki iz vseh krajev Velikega Buenos Airesa. Pogreb je bil v petek, 15. avgusta — na praznik Marijinega Vnebovzetja.

Na dan pogreba se je v Slomškovem domu zbrala izredno velika množica ljudi: sorodnikov rajnega Vuka, domobrancev, javnih delavcev, mož in žena, fantov in deklet — z namenom, da se poslovo od pokojnika in mu z udeležbo pri pogrebu izkažejo zadnjo čast.

Še pred pogrebno mašo se je od pokojnika poslovil duhovni vodja Tabora g. Jože Guštin, ki je v daljšem, lepem govoru orisal pokojnikovo življenje in delovanje, njegove lepe lastnosti, njegov pogum, odločnost in vztrajnost za doseg zastavljenih ciljev.

Na odru dvorane je bil postavljen oltar, kjer se je vršila pogrebna sv. maša, ki jo je daroval g. Jože Škerbec, dušni pastir v Slomškovem domu, ob sošauvanju z g. Cirilom Petelinom in g. Jožetom Guštinom. Med mašo je bilo ljudsko petje. Po evangeliju je spregovoril g. Škerbec in označil rajnega Vuka Rupnika kot globoko vernega moža, ki je vdan v božjo voljo sprejel nase bolezen in trpljenje. V nadaljevanju je govoril o krščanskem pojmovanju smrti, ki je popolnoma drugače od tistega, ki ne prizna posmrtnega življenja in meni, da je s smrtjo vsega konec. — Pred mašo je Mladinska godba pod vodstvom g. Toneta Skubica zaigrala žalostinko.

Po končani maši je pristopila k odprti krsti častna straža, ki so jo sestavljali borci člani Tabora in Vestnika ter dva člana Slovenskega državnega gibanja. V ospredje dvorane je stopil starešina Tabora g. Ivan Korosec ter se je v izbranih besedah poslovil od domobranskega junaka Vuka, ki je vodil svoj udarni bataljon od zmage do zmage, ki je imel vse lastnosti hrabrega in odločnega poveljnika, pa tudi dobrega tovariša in prijatelja, ki je imel samo en cilj — rešiti domovino komunističnega zla. Zaključil je svoja lepa

izvajanja z zagotovilom, da bomo to truplo, ki ga bomo danes položili v argentinsko zemljo, ponesli v domovino, ko bo tam zacet zasijala svoboda.

Sledil je govor zastopnika Vestnika g. Mihe Benedičiča, ki je povedal slovenski mladini, da bi je danes ne bilo ne tukaj v Argentini in tudi ne na drugih kontinentih, ako ne bi bil rajni Vuk z zadnjo bitko v drugi svetovni vojni pred dravskim motstvom v Borovljah ne razbil partizanskih zased, ki so hotele preprečiti beg v svobodo, in je tako omogočil rešitev tisočim in tisočim beguncem — očetom in materam sedanje slovenske mladine v zdomstvu. — Nato je govornik navzočim številnim argentinskim znancem in stanovskim tovarišem rajnika orisal v kasteljanskem jeziku njegov lik, njegovo osebnost in delo. — Mladinska godba je nato zaigrala domobranksko himno "Oče, mati".

Pogrebni spreved je krenil na pokopališče v Moronu, kjer čakajo vstajenja mnoga trupla Slovencev in Slovenk, tudi domobrancev — Vukovih soborčev. V pogrebni sprevedu je bila velika množica rojakov. Tudi tukaj je — kakor prej v Slomškovem domu — opravil pogrebne molitve g. Jože Škerbec. Po opravljenih molitvah je vsa množica slovenskih rojakov spontano zapela domobranksko himno.

Argentinska prst je zasula truplo hrabrega domobranskega poveljnika Vuka Rupnika, ki je bil vsem nekaj simbol slovenskega boja zoper komunizem. Dobri Bog naj mu nakloni večni mir in pokoj!

Pokojnikovi materi in soprogi ter vsem njegovim sorodnikom izražamo globoko sožalje.

R. S.

Poroka slovenskega para v Girardu

TIMMINS, Ont. — V soboto, 9. avgusta, sta se poročila v cerkvi v Girardu g. Avgust Selak, kvi v Girardu g. Avgust Selak, sin g. Stankota in ge. Ivanke Selak, ter gđe. Marija Kregar, hčerka g. Franceta in ge. Milke Kregar. Poročil ju je nevjestin stric g. Mirko Kozina, ki je prihitel za to lepo slovesnost iz sončne Floride.

Nevesta in postavni ženin sta otroka zavednih katoliških staršev, kateri so skupno delili usodo v begunskem taborišču Spital na Dravi v Avstriji. Tam so se ustavili po begu pred komunizmom. Obojni starši so morali zapustiti ljubljani dom, da so si rešili življenje.

Ljubka nevesta Marija in ženin Avgust sta bila rojena v A-

In spet se je zgodilo tako ...

NEW YORK, N.Y. — ... , da je naša slovenska njujorska srečanja na tretjo avgustovsko soboto piknikovala v Mohansic State Parku in da se je — kot lani — zgodilo tako, da ni bilo tistega pravega piknika, kot smo ga imeli na tem kraju že dvakrat poprej.

Nič ni pomagalo, ko je župnik oče Richard že skoraj mesec poprej v posebnem farnem pismu, vabečem na ta srenjski skup njujorskih Slovencev, zapisal tudi priporočilno prošnjo sv. Cirila, farnemu zaščitniku, da bi nam dal na ta dan lepo vreme. In že dvakrat ga nismo imeli.

Po mojem ni prav nič narobe pri pravem sv. Cirilu, nekaj pa je bilo narobe pri nas, njujorskih Slovenceh. Skupaj nismo nikdar držali.

Mene sicer ni bilo v naši njujorski srenji, ko so slovenski ljudje svojo cerkev organizirali in jo slovesno blagoslovili na dan ameriške neodvisnosti, 4. julija 1916. V oltarno okno so nam dali slovanska apostola sv. Cirila in Metoda. Cerkvico svojjo — slovensko — pa so posvetili samo enemu od njiju — sv. Cirilu. Ta dva oznanjevalca božje besede — čeprav ne toliko med slovenskimi predniki kot med drugimi slovenskimi narodi, takrat je bila Cerkev še enotna — sta bila zmeraj skupaj kot brata in oznanjevalca krščanske ljubezni. Da ni Ciril bolel ob drugem obisku Rima in papeža, bi verjetno šel nazaj v Panonijo, ob Blatno jezero in bi imel verjetno tudi isto — zato še zadnjo — skupno usodo s svojim bratom Metodom. Sve-tla slovanska brata Ciril in Metod se nista ločila svojevoljno. Druga sila ju je ločila, ne duhovno, ampak samo dejansko.

Zakaj je naš starejši slovenski rod odločil tako, da je v oltarno okno dal oba, cerkev pa poime-noval in posvetil samo enemu, tega ne vem, pa čeprav sem se precej zanimal za preteklost njujorske slovenske fare na Osmi.

Sicer smo mi njujorski Slovence in farani sv. Cirila, kot vsi drugi Slovenci, polni napahe in samohvale, majhen človek se mora sam v domišljiji dvigniti, da je drugim enak. In vendar njujorski Slovenci nikakor ne moremo iti za drugimi v korak, ker smo se zmeraj med seboj ločevali, kot smo ločili brata Cirila od njegovega rodnega brata Metoda.

Ko nas je čas še bolj razredčil in ko nam je skupnost prav zato še bolj potrebna, pozabljamo zmeraj bolj in bolj tudi na sveto hišo sv. Cirila, slovensko cerkvico na Osmi. To je naš skupni narodni greh.

Kar naenkrat se spomnim na svojega patrona sv. Cirila — ko smo ga od brata ločili — in ga prosimo, da nam on pripomore do lepega vremena na dan, ko le hočemo priti vsaj malec bolj skupaj. Je neka predznost v tem, ali ne? Preskušati dobroto bitja, za katerega se ne zmeniš veliko večino dni in tedelj v letu. V tem menim, da je naša vera nekam nepravda, ker hočemo uslišanje naših želja, kadar

meriki. Seznanila sta se pri otroški igri, ko sta skupaj igrala, in to prijateljstvo sta nadaljevala v ljudski katoliški šoli v Girardu in pozneje v "High School" in tako sta se po končanih študijah sporazumela, da se poročita in si ustanovita družinico.

Nevesta Marija je po poklicu učiteljica, ženin Avgust je po diplomiran kemik in ima zelo lepo in odgovorno službo kot raziskovalec kovin.

Mlademu paru iskreno čestitam in želimo, da jima Vsemogočni rosi svoj blagoslov na njuni življenjski poti in da jima podeli obilo sreče in veselja v njunem zakonu!

A. S.

se nam zahoče. Kot sv. Cirila in Metoda ter osamljenega sv. Cirila na Osmi kakor menda tudi samega Boga — vse preveč v naših potrebah prosimo, in vse premalo v srcu in duši tiho častimo.

In še naše prošnje potem niso uslišane, pogledimo za vzrokom na pravo mesto!

Tako se je zgodilo lani in tako se je zgodilo letos, da smo in nismo piknikovali slovenski srenjčani in farani sv. Cirila v New Yorku, bolj rečeno na Njujorskem. Vendar je bilo naše letošnje piknikovanje le drugačno od lanskega.

Lani smo imeli na tretjo avgustovsko soboto oblačno jutro, v katerem se nisi mogel dodo-bra spoznati, kako se bo vreme zasukalo. Skupnega busa ni bilo. Negotovost vremena je visela v zraku. Nekateri smo bili že pred deveto uro v parku. In zmeraj bolj so prihajali naši ljudje, čeprav je od časa do časa malce zapršlo. Pod košatimi borovci nas ni motilo prav nič. Srenja njujorska je bila že skoraj zbrana, ona iz Bridgeporta, zdaj Fairfielda, Conn., pa že sredi poti proti Mohansic State Parku, pa se odpro naenkrat zatornice neba in se vlije. Bilo je malo pred eno popoldne.

Letos smo imeli bus, za katerega napolnitev se je v zares pasjih dneh znojila Mary Palciceva, ki je v glavnem zbrala članice Slov. ženske zveze, in Tone Osovnik, ki je skušal pobrati vse povprek naše njujorske slovenske srenje. Da se ni zgodilo, kot se je, bus bi bil zaseden.

Na letošnjo tretjo soboto v avgustu, na dan, določen za naše srenjsko piknikovanje, je na lahno začelo deževati že kmalu po šesti uri zjutraj. Takrat je tudi samo prišlo. Ob pol sedmih sem poklical farovž in župniku četru Richardu dejal:

"Situacija je težka zaradi vremena!"

"Saj ne dežuje," mi odvrne. Piknik ne bomo odpovedali!"

Prejšnje popoldne mi je prinesel ček, da ga dam vozniku avtobusa in zato sem mu dejal:

"Kaj pa, če bo ob osmih, ob času odhoda avtobusa, lilo? Kaj naj napravim, če ljudje kljub temu pridejo. Father, pridite v Ridgewood, da skupno z ljudmi, če se jih bo kaj zbralo, odločimo: Ali gremo ali ne gremo!"

In tako se je zgodilo.

Na vogalu Ligne hiše v Ridgewoodu se je zbrala vkljub temu vremenu večina, no ja, več kot polovica — naših ljudi, ki so se odločili za avtobus. Naše dobre žene so bile za to, da gremo.

Dejale so: "Če bi tudi tam deževalo, bomo pa piknikovali kar v avtobusu in bomo šli nazaj!"

Župnik oče Richard se pripelje in takoj nato pridrdra že tudi avtobus. Kocka pače za odhod. Župnik se domeni vse z voznikom in mu plača, se odpelje nazaj v mesto, da naloži svoje stvari, gosta duhovnika Vinca Potočnika in svojo tajnico Josephino Wozniak.

Mi smo se potem zmenili, da bo odhod ob 8.15. Se nekaj ljudi je prišlo. Med njimi Marija Krottil s sinom Tejom in Marija Besch, včasih poznana kot Majra Habjan, s svojo hčerko. Mi še sedimo v busu in oklevajoča cerkvena pevka Minka Sturm, ker stanuje okoli vogala, nas pride dvakrat pogledat, če bomo res šli v takem. Mi pa smo se tako odločili in tudi naredili.

"Naj sije sonce, tuli naj vihar, vse to nam nič ni mar..." smo včasih prepevali mladi skavti na Slovenskem. Na to sem pomislil, ko je bus potegnil v deževni dan proti parku v zgornjem Njujorskem.

In vozili smo skozi dež, pa zopet samo pod nedeževnimi oblaki. Voznik je zbral nekam daljšo pot v bolj počasni vožnji. In tako smo prišli do parka, kjer je bilo še nekaj kar precej su-

hiz miz. Trojka z Osme: župnik oče Richard, začasni duhovniški pomočnik Vinko Potočnik in tajnica Josephine so bili že tam.

Smejoči Vinko nam prihaja naproti in nas pozdravlja: "Dobrodošli, dobrodošli..."

"Tu pa ne dežuje," sem mu dejal.

Gospod Vinko mi nato odvrne v prijaznem smehu: "Ž župnikom Richardom sva dejala: 'Dež, prenehaj! in zdaj ne dežuje.'"

Okoli miz, pod velikimi košatimi borovci, smo posedli in po svoje piknikovali. Deževalo ni, le včasih je malo zapršlo, vendar borovci so bili naše marele.

Okoli ene sta nas prišla pogledat iz svoje letne hišice Anton Babnik in sin Janez. Ivan Kamin je namreč telefoniral k Babnikovim, ki so nekako 25 minut od tega parka, kakšno je vreme gori, bilo je ob 11., ko v Ridgewoodu lije, lije...

Tone in Janez sta se po kosilu odpravila na pot in sta nas našla zdrave in čile, razpoložene in suhe, ne mokre od dežja...

Več kot eno uro sta bila med nami. Potem sta odšla ter nam odpeljala prijaznega ter modrega, čeprav smehljajočega se gospoda Vinka.

Ti trije odidejo, kaj kmalu pa se prikažejo v parku Hajni Stalzar z ženko Tončko (Babnikova), s hčerkico in sinčkom ter Babnikovo Anči. Pomenkovo so se sredi med nami, ko so otroci — dva sta bila že med nami v busu — pobirali vejice in drugo ter držali naš ogenj pri življenju.

Tudi ti trije so končno odšli in ker se drugi srenjčani, oziroma farani sv. Cirila na Osmi niso prikazali, smo ob treh spet sedli v naš bus in voznik jo je zdaj potegnil nazaj proti Ridgewoodu.

In pridemo v Ridgewood. Tu zdaj ni deževalo več. Ceste so bile že kar suhe, koder je bil pravi semenj, kot da si prišel v judovsko četrt v spodnjem delu njujorskega mesta, nedaleč od cerkve sv. Cirila.

Svet postaja vsepovsod enak, pa pojdi, kamor hočeš...

Pa bo kdo rekel in vprašal: Ali boste drugo leto spet imeli svoj piknik na tretjo soboto v avgustu? Verjetno, bom odvrnil. Letos je župnik prvotno odločil za drugo soboto, na kraju, kjer bomo imeli svetoletno romanje. Na isti dan je imelo društvo Sv. Ana svoj izlet in bilo je govorjenje po srenji, zakaj dve stvari na en dan. Poklical sem župnika in je premaknil srenjski farni piknik nazaj na tretjo. Skrb za skupnost — čeprav je ni pri drugih — nas je vrgla na deževni dan. Pa nič zato. Neustrašni smo piknikovali v lepi družbi.

Pred leti smo se odločili za tretjo soboto, da naše ljudi spet opomnimo, da se bližamo tretji nedelji v septembru, ko spet začnemo s farno nedeljsko prosveto, ki je v naši sredini zaenkrat edina stvar, ki je še nekaj trdnega in gotovega.

Torej, srenjčani njujorski in farani svetocirilski, v nedeljo, 21. septembra, bo začetek naše prosvete. Pridite nanjo! Srenjskega poeta, ki je klasič, pa povabim na kisle zelje in kranjske klobase, da njim spet kakšno hvalnico zapeje in s tem nas vse v dobro voljo pripravi.

To leto smo na pragu farnega 60-letnega jubileja in cerkvene-ga svetega leta. Župnik je z nekaterimi odločil tretjo soboto, 20. septembra, za skupno romanje k Marijinemu svetišču Haverstraw, N.Y. Kdor ne gre tja s svojim avtomobilom, naj takoj pokliče farovž OR 4-3442 in naj se prijavi za avtobus, ki bo odpeljal spet izpred Ligne hiše v Ridgewoodu, na vogalu Onderdonk in Catalpa Ave. Odhod bo ob 8. uri zjutraj.

Kar smo bili za skupnost pri-krajšani v avgustu, popravimo v septembru s tem svetoletnim romanjem ter s polno domačo (Dajle na 3. strani)

Spomini iz Prage in okolice

FAIRFIELD, Conn. — Bilo mi je 17 let, bil sem v zadnjem letniku realne gimnazije v Mariboru, ko smo se dogovorili, da, če napravimo maturo, se prijavimo, oziroma izpolnimo prijavnice pri Sokolu Maribor I za izlet v Prago. Večina mojih sošolcev je bila pri Sokolu, zato nisem imel nobenih težav.

Res, dogovorjeno — storjeno! V tistem času se je reklo Pragi "Zlata Praga", sedaj jo imenujejo komunistična, boljše povedano: Socialistična Praga s komunističnim režimom ter ruskim guvernerjem na čelu.

Cisto na kratko in bolj po domače hočem opisati sedanji prihod v Prago in glavne izletniške točke okoli nje, katere so za izletnike najbolj privlačne.

Ko smo pristali na letališču Praha-Ruzyně, so nas čisto po vojaško pregledali, ne več tako strogo kakor prej, pa le zelo natančno. Povsod stojijo vojaki oboroženi z ruskimi avtomatičnimi puškami. Skoraj bi rekel, da vidiš več vojakov in policije kakor pa civilnih ljudi, vse pomešano z ruskim vojaštvom, tako da ne veš, kateri je Čeh in kateri je Rus, ker so uniforme enake.

Praško letališče je precej veliko, s krasnimi pisarnami, restavracijami, menjalnicami tuje valute, garderobami in s policijsko pisarno. Stavba ima krasno teraso, s katere je krasen razgled po letališču in okolici. Letališče je povezano z okolico z avtobusnim prometom.

Predno sma zapustili letališče, smo se morali javiti pri oficirju za posebno vizo za izletnike, kateri ne ostanejo tam. Po prejemu vize smo morali pustiti pasporte pri njem, ki jih nisimo dobili prej kakor eno uro pred odhodom iz Češkoslovaške socialistične republike.

Od letališča do hotela, v katerem smo dobili sobe, je 10 km. Ta hotel se imenuje "Hotel Kladno", dobil je ime po okraju Kladno, bil je postavljen leta 1972, kakor tudi vse stavbe okoli njega. Hotel je najvišji in ima 9 nadstropij s 110 sobami za tujece, katere so čisto enostavno in enako opremljene. Je pa vse zelo snažno. Zraven opreme v sobi je na oknu postavljen zvočnik z električnim stikalom in ojačevalcem, da lahko vklopiš in ojačiš po svoji želji. Poslušati pa moraš, kar ti spodaj v glavni pisarni vključijo, ker je cenzurirano. Vsi zvočniki po vseh sobah so enaki in igrajo eno in isto, ker to je vse odvisno od komisarja ali za to pooblaščen osebe.

V pritličju hotela so krasno opremljene jedilnice, točilnica za alkoholne pijače, kuhinja, dve pisarni ter čakalnica z informacijsko pisarno, kjer se mora vsak potnik vpisati, da dobi ključ za svojo sobo. Zraven tega je frizerski salon za moške in ženske. Dobijo se razni časopisi, ampak samo iz komunističnih krajev ali držav. Vse je zelo čisto, znotraj in zunaj.

Uslužbenci v hotelu se menjajo vsakih osem ur, istotako po trgovinah, pisarnah, tovarnah itd., ker je vse državno. Zanimal sem se, kako dolgo mora državni nastavljenec delati, da dobi svojo pokojnino. Odgovor sem dobil, da vsak mora imeti 35 službenih let do polne državne pokojnine. Ljudje povedo, da vse bi še šlo, samo da bi imeli malo več svobode.

Okrog hotela so stavbe pet do sedem nadstropij visoke. V pritličju so raznovrstne trgovine, zgoraj pa stanovanja za uradnike in delavce. Tudi to je vse državno.

Med hoteloma Kladno in Praga leži vasica Lidice. Ta vas je bila junija 1942 od nacistov popolnoma uničena. Po vojni so Čehi sezidali in uredili vas ter v spomin postavili češkoslovaški nacionalni spomenik v obliki

krasnega križa. Jugovzhodno, 25 km od hotela Kladno stoji na vzvišenem prostoru, na hribu krasen grad "Krivoklat". Ta grad je bil postavljen leta 1109 od nemških kraljev in princev, takrat so ga imenovali "Jagburg", pozneje po dolgih letih so dali ime po tamkajšnji občini "Krivoklat". Ta grad so v 15. stoletju uredili v gotskem slogu. V vasi je krasna katoliška cerkev iz 16. stoletja, katere je bila preurejena leta 1885 od arhitekta J. Mocherja.

Na vzhodni strani, 30 km od hotela Kladno, leži mesto Beroun, znano po svoji podzemeljski jami "Konepruske Jeskyne". Je jako zanimiva, leži v hribu, kateri se imenuje "Zlati Kun". V 15. stoletju so se v tej jami shajali razni protidržavni elementi, kateri so imeli zelo močno organizacijo ter v jami urejeno stanovanje, delavnice orožja, ponarejevalnice denarja, šrambe ter velik prostor za stanke.

Na severovzhodni strani, 30 kilometrov od hotela Kladno, visoko na hribu stoji krasen grad "Karlstein", postavljen leta 1348 od cesarja Karla IV. V gradu sta dve kapeli posvečeni, ena Mariji, druga sv. Katarini, sliki na zidu v normalni velikosti sta dobro ohranjeno delo mojstra Theodoricha. Sedaj uporabljajo grajsko dvorišče za poletne plese, dramske predstave in opere.

Na severni strani od hotela Kladno leži glavno mesto Češkoslovaške socialistične republike Praha. V sredini krasnega mesta je zelo velik in lep grad z vsemi dragocenostmi in bogastvom v krasnih palačah. V sredini grada je lepa in zelo velika cerkev. Ta grad je velika privlačnost vseh tujcev, kateri pridejo v Prago, zaradi svojih brezštevlnih romantičnih kulturnih slik in bogastva, katero se nahaja v teh krasnih palačah.

Kar se tiče ljudi, so bolj mirni in sami zase. Ne govorijo več s tujci, tako uvidiš, da se nekoga boje, ker žive pod pritiskom in strahu.

Poslovili smo se od komunistične republike, ko smo oddali vize ter dobili naše potne liste.

Po dvehurni vožnji smo pristali na Dunaju v Avstriji, od tam naprej pa z ekspresnim vlakom v Maribor, kjer naju je čakal avto. S tem sva se odpeljala in si ogledala našo lepo Ljubljano, Kranjsko goro, Planico, kjer se vrše smučarske tekme, Bled in Blejski grad itd.

V Sloveniji je čisto drugačno življenje kakor na Češkoslovaškem. Ljudje imajo dosti več svobode ter ne žive v tako strogem političnem pritisku kot Čehi, Madžari in Rusi. Tudi ljudje so bolj vljudni. Če vprašaš za počasnilo, ti natančno razlože in celo pokažejo bodisi civilisti ali državni organi. Vsi so zelo prijazni in postrežljivi. Zraven tega sva obiskala razne znanke, prijatelje, sošolce in sorodnike.

Povsod, v vsakem kraju so cerkve ob nedeljah in praznikih polne. Razgovarjal sem se z mojimi prijatelji, župniki na različnih mestih, kateri so mi povedali sledeče: V času stare Jugoslavije smo morali vedno opominjati in priganjati ljudi, da pridejo v cerkev. Sedaj tega ni treba več, imamo vedno polno cerkev, mladine ali starejših ljudi. Delam prosto in nemoteno v svoji fari. Pokazal mi je koledar Celjske Mohorjeve družbe, odprl in mi pokazal stran 125 pod naslovom "Svoboda in pravice človeka", kjer je zapisano:

Izpovedovanje vere je svobodno in je človekova zasebna stvar. Verske skupnosti smejo ustanavljati samo verske šole za vzgojo duhovnikov. Protustavna je zloraba vere in verske dejavnosti v politične namene. Družbena skupnost lahko materialno podpira verske skupnosti.

KOLENDAR

društvenih prireditev

SEPTEMBER

7. — Društvo SPB Cleveland prireja romanje v Frank, Ohio.

14. — Vinska trgatev na Slovenski pristani.

16. — Podružnica št. 14 Slovenske Zenske Zveze priredi "Vanity Fair" v Euclid Park Clubhouse. Začetek ob 7.30 večer.

21. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi obed v farni dvorani pri Sv. Vidu od 11.30 do 2. popoldne.

21. — Skupne podružnice Slovenske zenske zveze priredijo bazar v Slovenskem domu na Holmes Ave.

27. — Graducija šole sv. Lovrenca — kosilo in ples ob 7. uri v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.

28. — Narodni Baragov dan: sv. maša ob 2.30 pop. v stolnici sv. Janeza na Superior Ave. in E. 9 St., ob 3.30 popoldne spored v avditoriju St. John Collegea.

OKTOBER

4. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue.

4. — Društvo SPB Cleveland priredi družabni večer v veliki dvorani pri Sv. Vidu.

5. — Euclidška kulturna skupina priredi koncert v SDD na Recher Ave. ob 4. uri pop.

5. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi VINSKO TRGATEV v parku Triglav.

12. — Klub Ljubljana priredi večerjo in ples v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

18. — Klub nevburskih slovenskih upokojencev priredi večerjo in ples v SND na E. 80 St.

18. — DSPB TABOR priredi jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.

19. — Občni zbor Slovenske pristave.

25. — Halloween — kosilo in ples v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.

25. — Štajerski klub priredi svoje martinovanje v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 7. zvečer. Igra Alpski kvintet.

NOVEMBER

8. — Pevski zbor Jadran priredi večerjo in ples s programom v SDD na Waterloo Rd. Igra Ed Rodick orkester.

8. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., praznuje 25-letnico svojega obstoja s svečano akademijo v farni dvorani pri Sv. Janezu na 84 in Cold Spring Rd. Igrajo Veseli Slovenci iz Sheboygana.

8. — Belokrajski klub priredi "martinovanje" v SND na St. Clair Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

16. — Slomškov krožek postreže z domačim kosilom v Avditoriju pri Sv. Vidu od 11.30 popoldne do 2. ure popoldne.

23. — Bazar v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.

23. — Zahvalni festival pri Mariji Vnebovzeti.

29. — "Thanksgiving" kosilo in ples v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.

30. — Pevska skupina SZZ "Dawn" priredi koncert v SDD na Recher Avenue.

DECEMBER

7. — Moški zbor Slovan priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. ob 4. popoldne.

31. — SDD na Recher Avenue priredi SILVESTROVANJE v svojih prostorih.

31. — SILVESTROVANJE v

VESTI

IZ SLOVENIJE

Štanjel obnavljajo — počasi

Štanjel je eno najlepših in najznačilnejših naselij na Krašu. Zal je močno razrušen. Naselje so začeli obnavljati pred štirimi leti, toda delo počasi napreduje, ker ni denarja. Doslej so vložili v obnovo komaj en milijon in pol dinarjev. V ljubljanskem "Delu" je zapisal Marjan Tomšič, da naselje ne bo obnovljeno niti v sto letih, če bodo delali tako, kot delajo doslej, saj bodo morali čez 30 let obnavljati že to, kar sedaj delajo.

Rešitev vidiijo v vrnitvi utripa turizma in dela v obnovljeno mesto.

Nove cene mesa

Pretekli mesec je po novem stala pljučna telečja pečenka brez kosti 78.60 dinarjev, kilogram, stegno 50.30 dinarjev kg, s kostjo 44.40, prsa 29 dinarjev kg, svinjsko stegno brez kosti kilogram 50 dinarjev, s kostmi 44 dinarjev, mladi piščanci od 25 do 28 dinarjev kos.

Dinarjev je sedaj 17 za 1 dolar.

Razdejanje po hudi uri

Nad del Slovenije je 9. julija pridivilo hudo neurje. Tako je to opustošilo Celje in okolico, kjer je močno razbila tudi toča. V Slovenski Bistrici je prišlo do povodnji, prizadeta je bila tudi novomeška okolica Dolenjske.

Neurja in deževje sredi julija so napravila precej škode letini, predvsem je trpelo žito. Škoda je na sadju, pa tudi na poljskih pridelkih. V Celju naj bi izgledalo "kot po bombnem napadu", je zapisalo ljubljansko "Delo".

Zrelostni izpiti

Na ljubljanskih gimnazijah je naredilo zrelostni izpit letos 997 dijakov in dijakin. Vpisalo se jih je na novo v gimnazijo v Ljubljani 1693. Ljubljanske gimnazije imajo svoje oddelke tudi v Kranju, na Jesenicah, v Radovljici, Skofji Loki, Kamni-

Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.

31. — Slovenski delavski dom na 15335 Waterloo Rd. priredi Silvestrovanje.

JANUARY — 1976

18. — Pristavski klub pripravi DOMAČE KOLINE v farni dvorani pri Sv. Vidu. Čisti dobiček bo razdeljen med bolne člane Kluba in Slovenski starostni dom na Neff Road.

FEBRUAR

14. — Štajerski klub pripravi DOMAČE KOLINE v farni dvorani pri Sv. Vidu. Čisti dobiček bo razdeljen med bolne člane Kluba in Slovenski starostni dom na Neff Road.

ku in Kočevju.

Bernardin del Portoroža

Ko so začeli graditi v Bernardinu, ki je bil dotlej nezanimiv pedel naše obale, hotele, je prišlo do spora med skupnostima Portorož in Piran o tem, h kateri spada. V Piranu so navajali, da je Bernardin po katastru del Pirana od nekdanj, v Portorožu pa so izjavljali, da so prebivalci predela vedno uveljavljali svoje pravice in dolžnosti v Portorožu.

Spor med obema skupnostima se je v zadnjih mesecih precej zaostрил, pa se pretekli mesec nato končal, ko se je večina prizadetega prebivalstva odločila za pripadnost k Portorožu.

Odprava na Mt. Everest

Jugoslovanski gorniki pripravljajo odpravo na najvišjo goro sveta Mt. Everest ali Čomolungmo. Nepalsko zunanje ministrstvo, ki dovoljuje odprave, je objavilo, da bo jugoslovanska skupina gornikov lahko poskusila vzpon na najvišjo goro sveta spomladi 1979. Jesen tega leta je prihranjena za britansko odpravo, pomlad 1980 pa za sovjetsko in domačo nepalsko.

Slovenska slovnica v francoščini

Pri Mladinski knjigi v Ljubljani je izšel "Essai de Grammaire Slovene" (Oris slovenske slovnice), ki ga je sestavil profesor slovenskega jezika v Parizu Claire Vincenot. Delo bo služilo bolj znanstvenikom za proučevanje slovenskega jezika kot pa Francozom za učenje slovenske. Napisana je z metodami francoske lingvistične šole in temelji pravzaprav na dognanjih francoskega lingvisti Tesniera, kot je to dejal dr. France Bezlaj, profesor ljubljanske univerze.

UMRLI SO

9. avgusta
v Podnanosu: Karlo Božič,
v Ljubljani: Tončka Trstenjak, Miroslav Merhar, Viktor Rak, Anton Debeljak, Dora Skufca, roj. Gorjanc, Stanka Zupančič, Ivan Valenčič, Angela Mekinec, roj. Kristan,
v Polju: Kati Kocjan,
v Britofu pri Kranju: Milka Zabret, roj. Vidmar,
v Krškem: Danica Zorko, na Jesenicah: Marija Radanič,
11. avgusta
v Kopru: Aleksander Lukež,
v Ormožu: Marija Kuharič, roj. Stajniko,
v Polju: Franciška Mihelič, Jože Miklave,
v Ljubljani: Tončka Zalar, Nežka Sulc, roj. Zalaznik, Emilija Vuga, Franc Slivnik, Jelena Dostal, roj. Bablič,
v Dravljah: Marija Skof,
v Kranju: Franc Grošelj,
v Vidmu-Dobrepolje: Franciška Strah,
v Šentvidu: Božo Pepelnak, na Igu: Franc Gerbec,
v Sevnici: Fani Blaznik;
12. avgusta
v Grosupljem: Jožica Ahlin,
v Ljubljani: Pepca Podlogar, Jože Pelko,
v Zamostecu: Marija Cvar, roj. Lesar,
v Zagorju ob Savi: Franc Sladič,
v Cerkljah: Jože Gorišek,
v Catežu: Franc Ovnik,
na Brniku: upokojeni duhovnik Mihael Znidar.

Zadnje vesti

Za zadnje vesti iz Slovenije poslušajte v Clevelandu in okolici Slovensko radijsko uro "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" vsak večer od ponedeljka do petka na postaji WXEN-FM na 106.5 MC, katero vodita dr. Milan in ga. Barbara Pavlovič.

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4112
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA
RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
ZA OSTARELE

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

Stanovanje oddaja

4-sobno stanovanje s kopalnico oddaja zakoncem brez otrok na Bonna Ave. Kličite 431-7939.

—(132)

BY OWNER

Exceptional Euclid frame bungalow, three bedrooms, finished second floor, recreation room, near everything. 19120 Renwood Ave. off E. 185 St.

(134)

For Rent

2 apartments, 4 rooms each. 1 furnished \$65 — 1 light custodian work \$45. Adults preferred. Clean quiet building. St. Clair near E. 78 St. Call Mrs. Thomas 391-5309.

—(133)

STAVBENIK PRODAJA

plus kredit od davka, ranč z tremi spalnicami, dvojna priključena garaža, formalna jedilna soba, z posebnosti, klet, popolnoma karpetirana, najboljši material.

EUCLID—ST. CHRISTINE veliki družinski dom z štirimi spalnicami, dve spalni sobi spodaj, dve spalni sobi zgoraj, jedilna soba, klet, dvojna garaža. V lepi okolici.

EUCLID NOVI DUPLEX

priprazen 6-6, z tremi spalnicami in 1½ kopalnica v vsakem stanovanju, klet. Kvalitetno delana. Pripravljena za vašo dekoracijo.

EUCLID-ZIDAN RANČ

centralna klimatska naprava, tri velike spalnice, jedilna soba, rekreacijska soba, priključena garaža. Lastnik premeščen. Se mora prodati.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. RE 1-1070
Odprto od 9. do 9.

(133)

FOR RENT

Five rooms with breakfast nook on Neff Rd. No pets. Older adults. Call from 6 till 9 evenings 481-3797.

(130)

FARMA NAPRODAJ

80 akrov, mlecarska farma, 11 sob hiša z šest spalnicami, kompletno predelana. V Ashtabula okraju. Se lahko takoj prevzame. Kličite 1-294-2787.

—(135)

Female Help Wanted

ŠIVILJE IŠČEJO izkušene ali pripravljene se učiti. Visoka urna plača in plača na kosa. Plačane počitnice in praznike, ter druge koristi. Ugodni delovni pogoji.

WORK WEAR CORP.

1768 E. 25 St.

(južno od Payne Ave.)

(132)

HOUSEKEEPER

2 Adults - Large Home - No Cooking. Mon., Tues., Wed., Fri., Sat. \$2.50 per hr. E. 200th and Lake Shore 531-4542

—(132)

Help wanted Male or Female

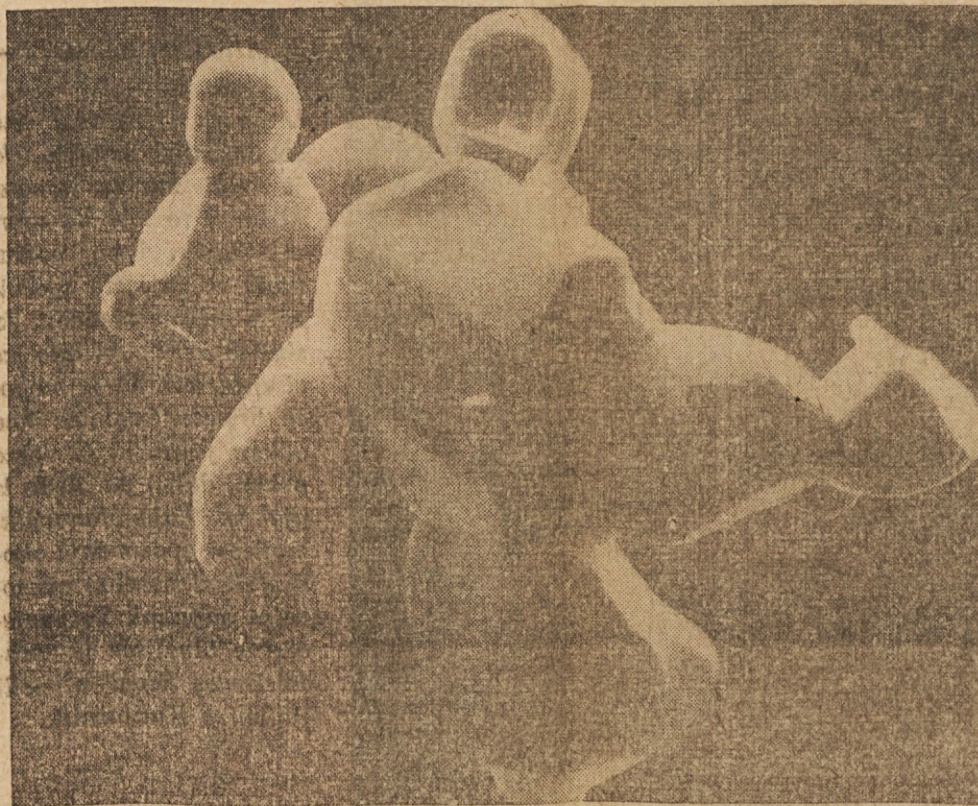
JANITORIAL Men or women needed to clean offices in the Southgate Shopping Center area, 6 evenings a week. Transportation and experienced. 951-3300.

(133)

HELP WANTED

Live-in, single or couple, in exchange for care of gentleman, golden age. Private quarters. Slovenian neighborhood, garage, etc. Days call 267-0600, nights 228-1771 for information.

(138)

"VESOLJSKI MEDVEDEK"? — Nekam čudne oblike, pa bi le utegnil biti! Plavajoči objekt je mali drobec fosforja, ki ga uporabljajo za reprodukcijo slik v 25-palčnih ceveh barvne televizije. Drobec je povečan 4.000-krat na elektronskem mikroskopu RCA v Lancasterju, Pa.

JANEZ JALEN:

BOBRI Prva knjiga SAM

Ostrorogemu ni drugega kazalo, kakor da ujca pomiri. Prišel mu je dopovedovati, da bi Som koj uganil, kdo ga je napadel. In prvo, kar bi naredil, bi ubil Kodrolasko.

"Smrduh!" je zasikal Volk. Pa se je brž znašel. Da se on in njegovi ljudje prikrijejo, dokler bi Ostrorogi ne pripeljal Sinjeoke mednje.

"Ne, ne, ne." Jelen ni hotel pristati. Saj kolišče Brkatega Soma je že staro in tršlo. On si pa zabije novo, večje in lepše. Od Soma že kar nič več ni odvisen. Karp se ga pa boji, ko ga je vrgel v vodo.

"Kaj, kaj, kaj?"

Ostrorogi je moral povedati, zakaj in kako sta se s Karpom spoprijela. Sivi Volk se je smejal, da se je ob kolena tolkel:

"Dobro si ga. Dobro si ga. Pa da že nosiš risji kožuh. Jaz ga v tvojih letih še nisem. In dolgo potem še tudi ne. Nič ni zabavljaja v tebi. Cel gorjan si."

Ostrorogi ni bil Volkove pohvale nič manj vesel, kakor novega risovega kožuha: "Na!" je ponudil uju pečeno bobrovo rep.

Sivi Volk je čudno pečenko malo po strani pogledal. Nič kaj ji ni zaupal. Vzel je pa le ujec spomnil tudi nanj ali ne. Hitela sta jesti in nista več govorila. Le Sivi Volk je včasih prikimal z močno poraščeno glavo in zadovoljno zamrmral. Obrala sta rep, do kosti, na kate je Bevs že težko čakal.

Potegnil je veter. Vsenaokrog so zašumeli v temo zaviti gozdovi. Ostrorogi je vstal od ognja, stopil na drugi konec skale in prinesel trebušasto košaro, polno lesnik. Postavil je trpko sadje pred Sivega Volka: "Pri-grizni!"

Ujec se ni branil. Pridno je prišel segati v košaro. Prav tako tudi Jelen.

"Kje si jih nabral toliko?" je bil radoveden Volk.

"V bregu, precej visoko nad bobriščem."

"Čudno, da ti jih ni medved prej otrsela."

Ostrorogi je pomislil, ali bi povedal, ali ne. Volk bi ga utegnil imeti za bojazljivca. Pa — kaj bi tajil. Že kako prikrije, da se je bil kosmatinca prav precej prestrašil. Saj je bil tudi mrha. Kakor bi se bilo dogodilo nekaj vsakdanjega, je Jelen rekel: "Sem ga bil prehitel. Prav pod lesnikami sva se bila srečala."

"Kaj? In nisi vrgel sulice vanj?" Sivi Volk, sloviti lovec, se je bil razvnel.

"Sam. Saj veš."

"Vem, vem. Mlad si še. Se boš že privadil. Tudi jaz si nisem upal sam lotiti se prvega medveda. Čakaj. Jutri zjutraj ti pomoremo." Uju so se zaiskrile oči. Po tistem si je zaželel, da bi medved prišel prav pred njegovo sulico. Pa mu ni bilo za plen. Lè pomeril bi se rad z zverino. Silni lovec, Sivi Volk.

Kozorogovci na produ so zakaj ji ni zaupal. Vzel je pa le čeli polegati. Nekateri so si zgnetli iz vej in listja nekaj ležigaj. Prežvečil ga je, pogoltnil in prav zadovoljno pocmakal: in se zleknil kar na gola tla. Kmalu je zmanjkalo vseh. Le dva sta ostala za stražo in da bi ogenj ne ugasnil.

Sivemu Volku se pa ni mudilo spat. Sedel je ob žerjavi na skali in kar nič ni skrival, da nekaj razmišlja. Sam sebi je pritrjeval in odkimaval. Nazadnje je pa dvignil glavo in povedal, kar je preudarjal: "Ti, Ostrorogi," je prijel Jelena za rame, "všeč si mi."

Ostrorogi ni vedel kaj odgovoriti. Ujec je pa nadaljeval: "Pusti tisto vašo lužo in se preseli k nam. Pod Skalno gore." Jelen se je bil začudil, kakor bi ga bil kdo s kolom udaril po glavi. Debelo je pogledal Volka: "Kako to misliš?"

"Tako," je začel pojasnjevati ujec: "Imel sem tri sinove, pa nimam nobenega več. Vsi trije so bili drzni mladci. Še preveč. Dva sta padla v spopadih z našimi nasprotniki, tretjega je pa na lovu neresec razmesaril. Hčera je bilo več. Pa že vsem rastejo otroci. Le najmlajša je še doma. Lepo zraščeno in pripravnost deklet je. Težko bi jo pogrešal."

Sivi Volk je obmolnil. Ostrorogi Jelen je pa že zaslutil, kam misli ujec speljati pogovor. Vse naokrog je bilo tiho. Le voda je žuborela okrog skale in ogenj je prasketal na produ.

Sivi Volk je spet sunkoma povzel pogovor. Potresel je nekakega za koleno: "Imaš ti že kakšno ženo?"

"Ne še," je pridušeno odgovoril Ostrorogi.

"No vidiš. Potem bo pa kar prav." Ujec se je vzravnal in prijel Jelena za zapestje: "Svoje lovišče priključiš našim. Saj prav bobre iščemo. Nihče ne bo smel reči, da si se priselil v naš rod praznih rok. Nastaniš se pri meni. Imam orodja in orožja na izbiranje in dokaj živine. In za prvo ženo si vzameš mojo najmlajšo, Košato Jelko. Zagospodariš za mano močnemu rodu.

Za tabo pa prvorojeni Košate Jelke. Kaj praviš?"

Ostrorogi je za nekaj časa pridvignil rameni in ju spet povsesil: "Premislim."

(Dalje prihodnjič)

— Narodni parki ZDA obsegajo skupno okoli 16 milijonov akrov površine.

Na dan 14. avgusta 1975 je umrl v Buenos Airesu
v Argentini
polkovnik

VUK RUPNIK

poveljnik domobranskega udarnega bataljona.

Prav za tridesetletnico vetrinjske tragedije se je pridružil pomorjenim, ki jih je nekoč vodil. Veličnega

borca za svobodo in resnico bomo ohranili v

hvaležnem spominu. Molimo zanj!

Cleveland, 22. avgusta 1975.

Zveza društev slovenskih
protikomunističnih borcev.

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

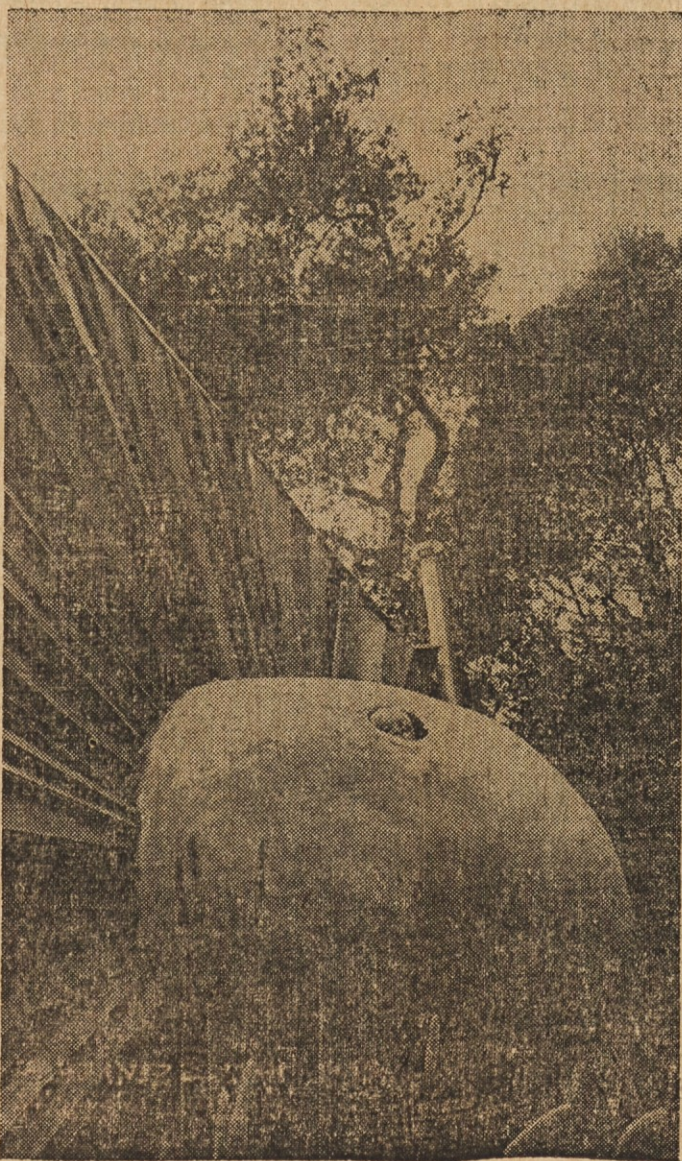
NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte lo sosеду, ki še ni naročen nanjo

V MIRU IN SAMOTI —

Lizabeth O'Hare ima svojevrstno spalnico, ki ji nudi mir in samoto, kadar si to želi. Na zgornji sliki vidimo notranjost te jajčaste spalnice z belimi stenami, ki služijo deklici lahko za risanje, ker jih je mogoče brisati. Spalnica ima obliko jajca, ki je delno v hiši, delno pa gleda iz nje in daje stanovalki možnost opazovanja okolice skozi posebni opazovalni odprtini. To svojevrstno bivališče je zgradil Bruce Boyd v Mill Valley v Kaliforniji.

Agri-Culture?

BIRTHPLACE OF THE U.S. COTTON INDUSTRY
WAS ON A FARM DESIGNED TO PRODUCE
SILK!!!

IN 1733, ENGLISH
ESTABLISHED
MULBERRY GROVE
PLANTATION IN
GEORGIA COLONY
TO GROW
SILKWORMS...

THE EFFORT FAILED
BUT...

60
YEARS LATER,
ELI WHITNEY
INVENTED HIS
COTTON GIN
THERE...

A FEAT THAT TOOK
JUST 10 DAYS AND QUICKLY TURNED COTTON
INTO AMERICA'S TOP MONEY-MAKING CROP

Ženimi in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska
krasna poročna vabila
po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite
vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

For an elegant garden party try the following recipe for delicious brandied peach punch and dainty chocolate cupcakes.

Brandied Peach Punch

2 16-oz. cans sliced peaches packed in natural juices
or
2 12-oz. cans peach nectar
6 tablespoons Nestle
½ cup firmly packed brown sugar
4 12-oz. bottles ginger ale, chilled
1 cup brandy

In blender container, combine half peaches or peach nectar, Nestle and brown sugar; blend at high speed until smooth. Pour into 4-qt. punch bowl. Repeat with remaining half of ingredients except ginger ale and brandy. Gradually stir in ginger ale and brandy. Serve with ice and garnish punch cups with peach slices, if desired. Makes about 20 (4-oz.) servings.

Elegant Chocolate Spiced Cakes

1 6-oz. pkg. (1 cup) Nestle Semi-Sweet Real Chocolate morsels
2 cups unsifted flour
2½ teaspoons baking powder
1½ teaspoons allspice
1 teaspoon salt
2 3-oz. pkgs. cream cheese, softened
1 cup sugar
1 teaspoon vanilla extract
2 eggs
1 cup milk
2 cups heavy cream, whipped and sweetened

CUPCAKES: Preheat oven to 350°F. Melt over hot (not boiling) water, Nestle Semi-Sweet Real Chocolate morsels; remove from heat and set aside. In small bowl, combine flour, baking powder, allspice and salt; set aside. In large bowl, combine cream cheese, sugar and vanilla extract; beat until creamy. Add eggs, one at a time, beating well after each addition. Add melted chocolate; mix well. Alternately blend in flour mixture with milk. Spoon batter into paper-lined baking cups.

BAKE at: 350°F. TIME: 18-20 minutes.
Cool completely; frost tops with dollops of Whipped Cream. Topping or pipe through pastry tube.
Makes 24 cupcakes.